

Pritožba, ki jo je Evropska komisija vložila 2. marca 2011 zoper sodbo Splošnega sodišča (tretji senat) z dne 16. decembra 2010 v zadevi T-19/07, Systran in Systran Luxembourg proti Komisiji

(Zadeva C-103/11 P)

(2011/C 145/18)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Pritožnica: Evropska komisija (zastopniki: T. van Rijn, E. Montaguti in J. Samnadda, zastopniki, skupaj z A. Berenboomom in M. Isgourjem, odvetnika)

Drugi stranki v postopku: Systran SA in Systran Luxembourg

Predlogi

- pritožba naj se razglasi za dopustno in utemeljeno;
- sodba z dne 16. decembra 2010 v zadevi T-19/07, Systran in Systran Luxembourg proti Komisiji, naj se v delu, s katerim je delno ugodeno odškodninski tožbi zoper Komisijo, razveljavi, tožba pa naj se posledično dokončno kot nedopustna zavrže ali kot neutemeljena zavrže;
- družbama SA Systran in Systran Luxembourg naj se naloži plačilo vseh stroškov, ki sta jih priglasili ti družbi in Komisija;
- podredno, sodba z dne 16. decembra 2010 v zadevi T-19/07, Systran in Systran Luxembourg proti Komisiji, naj se razveljavi, zadeva pa naj se vrne v odločanje Splošnemu sodišču.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

V utemeljitev pritožbe Komisija navaja osem pritožbenih razlogov. Trdi, da sodba vsebuje več napak, zaradi katerih jo je treba razveljaviti. Navedeni pritožbeni razlogi se nanašajo na pristojnost Splošnega sodišča za odločanje o zadevi, na njegovo spoštovanje postopka ter na spoštovanje treh pogojev, ki morajo biti v skladu z ustaljeno sodno prakso izpolnjeni za nepogodbeno odgovornost Skupnosti: obstoj krivde, škode in vzročne zveze med krivdo in škodo.

S prvim pritožbenim razlogom Komisija trdi, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo v zvezi z nepogodbeno naravo spora, zaradi česar se je razglasilo za pristojno za odločanje v sporu.

Z drugim pritožbenim razlogom pritožnica trdi, da je Splošno sodišče kršilo pravico Komisije do obrambe in pravila o izvedbi dokazov.

S tretjim pritožbenim razlogom zatrjuje nepravilno uporabo pravil o avtorski pravici glede lastništva teh pravic.

S četrtem pritožbenim razlogom Komisija trdi, da je Splošno sodišče očitno napačno uporabilo pravo pri presoji obstoja kršitve po eni strani in kršitve strokovnega znanja družbe Systran po drugi strani.

Peti pritožbeni razlog se nanaša na to, da je z ugotovitvijo, da domnevna kršitev Komisije pomeni dovolj resno kršitev, Splošno sodišče storilo očitno napako pri presoji, zaradi katere je prišlo do kršitve načel o nepogodbeni odgovornosti Evropske unije.

S šestim pritožbenim razlogom pritožnica trdi, prvič, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo pri razlagi izjeme, določene v členu 5 Direktive 91/250/EGS, in drugič, da ni izpolnilo svoje obveznosti obrazložitve v zvezi s členom 6 te direktive.

S sedmim pritožbenim razlogom Komisija Splošnemu sodišču očita, prvič, da so ugotovitve o dejanskem stanju očitno napačne, da je izkrivilo dokaze in storilo očitne napake pri presoji, ter drugič, da ni izpolnilo svoje obveznosti obrazložitve glede obstoja vzročne zveze.

Nazadnje, osmi pritožbeni razlog se nanaša na to, da je Splošno sodišče s tem, da je družbi Systran dodelilo odškodnino in obresti v višini 12 001 000 EUR, po eni strani podalo očitno napačne ugotovitve o dejanskem stanju, izkrivilo dokaze in storilo očitne napake pri presoji, po drugi strani pa ni izpolnilo svoje obveznosti obrazložitve glede izračuna škode.

Tožba, vložena 2. marca 2011 – Evropska komisija proti Irski

(Zadeva C-108/11)

(2011/C 145/19)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: R. Lyal, C. Soulay, zastopnika)

Tožena stranka: Irski

Predloga tožeče stranke

— Ugotovi naj se, da Irska s tem, da je določila stopnjo DDV 4,8 % za dobavo hrtov in konjev, ki običajno niso namenjeni za pripravo živil, za najem konjev in za določene storitve osemenjevanja, ni izpolnila obveznosti iz členov 96, 98 (v povezavi s Prilogo III) in 110 Direktive Sveta 2006/112/ES⁽¹⁾ z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost;

— Irski naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

V skladu s členom 96 Direktive o DDV je splošna stopnja DDV, ki jo določi vsaka država članica, pri čemer je minimalna stopnja 15 %, uporabna za vse dobave blaga in storitev. Stopnjo, drugačno od splošne stopnje, je mogoče uporabiti le, če to dovoljuje druge določbe Direktive.

Člen 98 določa, da lahko države članice uporabijo eno ali dve nižji stopnji za dobavo blaga in storitev iz Priloge III k Direktivi. Dobave, ki so predmet spora, niso vsebovane v Prilogi III.

Direktiva o DDV vsebuje tudi prehodne določbe, ki državi članici dovoljujejo nadaljevanje uporabe stopenj, ki odstopajo od splošnih pravil o strukturi in višini stopenj, vsebovanih v Direktivi, če so upoštevne nacionalne določbe veljale 1. januarja 1991.

V skladu s členom 113 Direktive o DDV lahko država članica, ki je 1. januarja 1991 uporabila nižjo stopnjo, ki je bila nižja od najnižje stopnje iz člena 99, uporabi za to blago in storitve eno od nižjih stopenj iz člena 98. Vendar ker je stopnja, ki jo je Irska uporabila za sporno blago in storitve, nižja od najnižje stopnje, določene v členu 99 Direktive DDV, člen 113 nima učinka.

Člen 110 Direktive se nanaša tudi na nižje stopnje od minimalno določenih v členu 99. Določa prehodno ureditev za nekatere nacionalne ukrepe, sprejete zaradi natančno opredeljenih socialnih razlogov (in sicer zmanjšanje obračunanih davčnih obremenitev za porabo blaga in storitev, ki pokrivajo osnovne socialne potrebe) in v korist končnih potrošnikov. Komisija trdi, da dobava konjev in hrtov (ki se ne uporabljajo

za pripravo živil), najem konjev in storitve osemenjevanja ne morejo biti obravnavane kot nujne za pokrivanje osnovnih socialnih potreb. Komisija tudi trdi, da ni mogoče šteti, da ukrep koristi končnemu uporabniku, ker je velika večina konjev in hrtov namenjena za dirke in rejo.

⁽¹⁾ UL L 347, str. 1.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je dne 4. marca 2011 vložilo Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Združeno kraljestvo) – Purple Parking Ltd in Airparks Services Ltd proti The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Zadeva C-117/11)

(2011/C 145/20)

Jezik postopka: angleščina

Predložitveno sodišče

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: Purple Parking Ltd, Airparks Services Ltd

Tožena stranka: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Katere posamične dejavnike mora predložitveno sodišče upoštevati pri odločanju, ali davčni zavezanec v okoliščinah, kot so te v obravnavani zadevi, opravlja eno obdavčljivo storitev parkiranja ali dve ločeni storitvi, in sicer parkiranje in prevoz potnikov? Zlasti:

(a) Ali je v tej zadevi mogoče uporabiti razlogovanje Sodišča Evropske unije iz zadev *Card Protection Plan* (C-349/96) in *Levob* (C-41/04)? Zlasti, ali je mogoče zadevno storitev prevoza obravnavati kot pomožno storitvi parkiranja ali kot z njo tako tesno povezano, da objektivno sestavljata eno nedeljivo gospodarsko storitev, katere razdelitev bi bila umetna?